

ת"פ 27144/04/13 - מדינת ישראל נגד ברוך זוהר

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 27144-04-13
12 מרץ 2014

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

נגד

ברוך זוהר

המאשימה

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - אבי פרנקו

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד - מאיר לחן

ק. מבחן איתמר כהן

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום שבוצע בו תיקון מהותי מאוד, בכך שב- 11.4.13 בבוקר, בצומת הנמל באשדוד, עקף אגב נהיגה במשאית, משאית אחרת שבה נהג אולג פרידמן. הנאשם נצמד עם משאיתו למשאית של המתלונן כתוצאה התעקמה המראה הקדמית. בהמשך עצר את המשאית והמתלונן עצר לידו. בשלב הזה ירד הנאשם מהמשאית והתקרב למתלונן שאף הוא ירד מהמשאית והתקרב לנאשם. התפתח ויכוח בין השניים במהלכו צעק הנאשם על המתלונן, בתגובה הסתובב המתלונן ושב למשאית, אך הנאשם תקף אותו בכך שחבט בחוזקה בראשו מאחור עם פלייר. המתלונן הסתובב לעברו ודחף אותו ובתגובה הנאשם שוב תקף אותו בכך שדקר אותו בחלק הקדמי של רגלו השמאלית, כתוצאה נפל המתלונן ארצה ובשלב הזה הנאשם רץ הנאשם לעבר המשאית ונמלט. כתוצאה נגרם למתלונן פצע עם קריש דם בקרקפת מאחור, פצע שטחי בירך שמאל, המטומה ושפשוף מתחת לעין שמאל.

בנוסף לתיקון המהותי מאוד בכתב האישום, על פיו העבירה המיוחסת לו היא רק תקיפה הגורמת חבלה של ממש מסוג עוון, נדחה לקבלת תסקיר והוסכם כי אם יתברר שהפנים את המעשה ומתחרט, ושירות מבחן ימליצו להימנע ממאסר, יצטרפו להמלצה ובתנאי שיגזר דינו גם לשל"צ, עונש מרתיע, קנס ופיצוי כספי למתלונן, בעוד הסניגור יעתור להימנע מקנס ופיצוי. מאידך גיסא, אם לא ישתף פעולה מגבילה התביעה עצמה למאסר לתקופה של 3 חודשים, אותן ישא

עמוד 1

בעבודות שירות והסניגור יטען להימנע ממאסר. כמו כן, הוסכם כי הסניגור יכול לעתור לביטול איסור הכניסה לנמל. בו ביום ביטלתי את איסור הכניסה לנמל, לאור העובדה שמדובר באב ל- 9 שאינו יכול לעבוד בשל אותו איסור.

היום נתקבל תסקיר ממנו עולה כי הנאשם בן 49, נשוי ואב ל- 9 בגילאים שבין 3 ל- 25, לדבריו, 5 הם קטינים ו- 4 בגירים, אחד נשוי ואחר אף שגר עמו, עובד כגרריסט. הנאשם נולד בבית שאן כילד שני. הוא שירת בצבא שירות מלא בחיל התותחנים. כשהשתחרר עבד במפעל, בהמשך עבד כירקן. פתח חנות בבית שמש, לא הצליח, צבר חובות והעסק קרס. מאז עבד במספר עבודות ובשנים האחרונות החל לעבוד כנהג סמיטריילר בהסעות בנמל באשדוד ומעסיקו מדווח כי הוא מגלה אחריות ורצינות, בעל אופי נאות. אשתו איננה עובדת.

בתסקיר צוין שהוא מתקשה להודות במיוחס לו ולקחת אחריות, וטוען שהותקף תחילה על ידי המתלונן ובסה"כ הגן על עצמו. לדבריו, האירוע אירע משום שחשש ולא חשב, אך כיום מתרחק מויכוחים ושומר על קור רוחו. הם התרשמו כי הוא מתקשה לראות כיצד יכול היה לפעול אחרת באותו אירוע, אך מביע חרטה על עצם הסתבכות וטען שנפגש עם המתלונן בעבודתו ושומר מרחק ממנו. שירות המבחן מעריכים כי לאור מאפייני אישיותו במקרים שבו חש מאוים ופגוע מ גיב באימפולסיביות ותוקפנות, למרות שבדר"כ הוא מנהל אורח חיים נורמטיבי ועובד לצורך פרנסת משפחתו. הם התרשמו כי יש לו דפוסי התנהגות ודרכי התמודדות אותם רכש שעלולים להכשילו בעתיד במקרים דומים, ולכן הציעו להשתלב בקבוצה בשליטה בכעסים לצורך רכישת כלים לשליטה בכעס ולנג דרך אדפטיבית אך הוא סירב. לדבריו, מודע לבעיותיו, טוען שבעבר פעל באופן אימפולסיבי אך מאז למד להיות סבלני ולכן נמנעו מהמלצה טיפולית.

למרות זאת, בשל היותו מפרנס עיקרי, וכדי למנוע פגיעה במשפחתו, מאחר ולא הפנים נורמות עברייניות וההליך המשפטי היווה גורם מרתיע, המליצו להימנע ממאסר ולהסתפק בעונש חינוכי של של"צ, בהיקף של 140 שעות, יחד עם עונש מרתיע.

בטעות הושמטה תוכנית לביצוע עבודות אחזקה במתנ"ס בית שמש, אך קצין המבחן הצהיר על כך לבימ"ש.

לאור ההסדר, התביעה מצטרפת להמלצת שירות המבחן ועותרת לקנס כספי ופיצוי למתלונן, בעוד הסניגור טוען כי בשל מצבו הכלכלי, מרוויח לטענתו כ- 6,000 ₪ בלבד, מטופל כאמור בחמישה קטינים ואשתו אינה עובדת, יש להימנע מרכיב פיסקלי.

יצוין כי למרות כל האמור בתסקיר, מדובר במי שלחובתו 7 הרשעות קודמות, החל מעבירה של תקיפה בגינה נדון לפני שנים ארוכות, כעבור 4 שנים נדון שוב בגין תקיפה הגורמת חבלה של ממש, 4 שנים לאחר מכן נדון בגין הכשלת שוטר והתנהגות פרועה במקום ציבורי, כעבור שנה שוב נדון בגין התנהגות פריעה, כעבור שנתיים בגין תקיפה.

בשנת 1999 נדון בגין ההעסקה של תושב הרשות, חזר על כך בשנית ונדון שוב בגין העסקה של תושב הרשות בשנת 2005. אמנם מאז עברו נקי, אך מדובר כפי הנראה במי שנוקט מזה שנים בדרכים אלימות. הטענה כאילו למד לקח בשונה מהעבר ולכן לא ישוב לתקופה, היא טענה שלא אוכל לקבלה מבלי שישתתף בהליך טיפולי.

אין לי אלא להביע צער על כך שלא השכיל לנצל הזדמנות זו על מנת לרכוש כלים בשליטה בכעסים, לצמצם בכך מסוכנות להישנות עבירות כאלה בעתיד, להימנע מביצוע עבירות, אך ודאי כי במקרה זה אין כל הצדקה להמשיך ולהתחשב בו ולא לחייבו בפיצוי למתלונן בו פגע.

העובדה בהם הודה אינן תואמות כלל גרסתו באופן שבו מציג את האירוע.

הוא פגע באדם מאחור, המשיך ופגע בו בכך שפצע אותו ברגלו. הכל החל בעקבות פגיעה במראה. מדובר בסכסוך בדרכים - תופעה מוכרת ומצערת שיש להרתיע מפניה.

בימ"ש בירר מול קצין המבחן אם יש מקום להליך של צדק מאחה, לאור דברי הנאשם שממשיך לפגוש במתלונן שעובד אף הוא כנהג משאית בנמל, וכן כי במהלך העימות הביע רצון להתנצל בפניו, אך קצין המבחן סבור שאין לכך מקום.

סבורתני כי 140 של"צ כעונש חינוכי אין בו די במקרה זה וראוי שיפצה את המתלונן על מנת שיבין משמעות מעשיו והמחיר. בעיקר לאור התנגדותו להשתלב בהליך טיפולי.

בהתחשב במהות העבירה ונסיבותיה ולאחר שקילת האינטרס הציבורי מול נסיבותיו/ה האישיות של הנאשמת ועברו/ה, אני דנה את הנאשמת לעונשים הבאים:

1. אני מטילה על הנאשם 10 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנה/ים והתנאי הוא שלא ת/יעבור עבירה של תקיפה

2. פיצוי למתלונן אולג פרידמן בסך 3,000 ₪ יופקד בקופת בימ"ש ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מ- 10/5/14.

אם לא יעמוד באחד מן התשלומים במועד יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי ויגיב כקנס.

3. הנאשם ת/יחתום על התחייבות בסך 15,000 ₪ להימנע מביצוע העבירה של תקיפה במשך 3 שנה/ים מהיום.

אם לא ת/יחתום על ההתחייבות, ת/יאסר למשך 90 ימים.

4. אני מטילה על הנאשמת לבצע 140 שעות שירות לתועלת הציבור במתנ"ס בית שמש, בהיקף שלא יפחת מ- 4 ש"ש בפיקוח שירות המבחן.

במידה ויש צורך בשינוי מקום ההשמה, שירות המבחן יעשה כן וידווח על כך לביהמ"ש.

מוסבר לנאשמת כי אם לא ת/יבצע עבודות השל"צ במלואן, ניתן יהיה להפקיע הצו, ולשוב ולגזור את דינו/ה לרכיבי ענישה נוספים ובמקרה כזה צפוי לעונש מאסר.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

עמוד 3

ניתנה והודעה היום י' אדר ב תשע"ד, 12/03/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה

<#4#

צו

המוצגים יושמדו.

ניתנה והודעה היום י' אדר ב תשע"ד, 12/03/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה

קלדנית: אביבה+שרה